

USTAWA

z dnia 2009 r.

o ratownictwie i bezpieczeństwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich¹⁾

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) podmioty odpowiedzialne za ratownictwo górskie i ratownictwo na zorganizowanych terenach narciarskich, zakres ich obowiązków i uprawnień, oraz zasady finansowania ich działalności;
- 2) obowiązki osób uprawiających rekreację ruchową, sport i turystykę w górach oraz na zorganizowanych terenach narciarskich;
- 3) zadania organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego, dyrekcji parków narodowych i krajobrazowych oraz obowiązki osób prawnych i fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w zakresie rekreacji ruchowej, sportu i turystyki w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich;
- 4) warunki bezpieczeństwa osób uprawiających rekreację ruchową, sport i turystykę w górach oraz na zorganizowanych terenach narciarskich.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) górach – rozumie się przez to obszar Beskidu Niskiego, Beskidu Wyspowego, Beskidu Średniego, Beskidu Sądeckiego, Beskidu Żywieckiego, Beskidu Małego, Beskidu Śląskiego, Bieszczadów, Gorców, Pienin, Sudetów Wschodnich, Sudetów Środkowych, Sudetów Zachodnich, Tatr, pasma Spisko-Gubałowskiego i Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej, z wyłączeniem obszarów jednostek osadniczych i dróg publicznych;
- 2) ratownictwie górskim – rozumie się przez to organizowanie i udzielanie pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach, w szczególności na skutek upadku, upadku z wysokości, uderzenia spadającym kamieniem lub lodem, zasypania lawiną, rażenia piorunem, wychłodzenia, zachorowania, w szczególności ze względu na wpływ wysokości, zabłądzenia lub utknięcia ze względu na trudności terenu oraz transportowanie zwłok z obszaru gór;
- 3) ratownik górski – rozumie się przez to osobę posiadającą umiejętności w zakresie co najmniej kwalifikowanej pierwszej pomocy oraz inne umiejętności określone przez podmioty, o których mowa w art. 6, będącą członkiem tych podmiotów;
- 4) ratownik narciarski – rozumie się przez to osobę posiadającą umiejętności w zakresie co najmniej kwalifikowanej pierwszej pomocy oraz

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej oraz ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

zaświadczenie o ukończeniu specjalistycznych szkoleń w zakresie transportu poszkodowanych organizowanych przez podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 1;

- 5) ratownictwie narciarskim – rozumie się przez to organizowanie i udzielanie pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na zorganizowanych terenach narciarskich;
- 6) zorganizowanych terenach narciarskich - rozumie się przez to ogólnie udostępnione, odpowiednio zaśnieżone lub z odpowiednio przygotowanym sztucznym podłożem, wyznaczone i oznaczone trasy narciarskie, nartostrady, półka ćwiczebne i inne tereny i obiekty przeznaczone w szczególności do uprawiania narciarstwa oraz snowboardingu znajdujące się w szczególności przy urządzeniach linowych przeznaczonych do transportu osób.

Art. 3. 1. Osoby uprawiają rekreację ruchową, sport i turystykę w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich na własne ryzyko i własną odpowiedzialność.

2. Za osoby małoletnie odpowiedzialność ponoszą ich prawni opiekunowie.

3. Do odpowiedzialności za szkody wyrządzone w trakcie uprawiania rekreacji ruchowej, sportu i turystyki w górach stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.²⁾).

Art. 4. Do obowiązków osób uprawiających rekreację ruchową, sport i turystykę w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich należy w szczególności:

- 1) przestrzeganie zasad bezpieczeństwa obowiązujących w poszczególnych dziedzinach rekreacji ruchowej, sporcie i turystyce w celu ochrony własnego życia, zdrowia i mienia oraz życia, zdrowia i mienia innych osób;
- 2) zapoznanie się i przestrzeganie zasad korzystania z danego obszaru, obiektu, lub urządzenia;
- 3) przestrzegania znaków informacyjnych, nakazu i zakazu;
- 4) zapoznanie się oraz dostosowanie swoich planów aktywności do posiadanych umiejętności i do aktualnych warunków atmosferycznych, prognozy pogody, komunikatu lawinowego dla danego obszaru i zastosowanie się do zaleceń i ograniczeń wynikających z ogłoszonego stopnia zagrożenia lawinowego oraz z panujących i przewidywanych

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935, Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i Nr 228, poz. 1506.

warunków atmosferycznych;

- 5) użytkowanie ubioru i sprzętu odpowiedniego do rodzaju podejmowanej aktywności, sprawnego technicznie i zgodnie z jego przeznaczeniem, z tym, że dzieci do lat 14 przebywające na zorganizowanych terenach narciarskich powinny posiadać kask;
- 6) bezzwłoczne poinformowanie podmiotów upoważnionych do niesienia pomocy lub zarządzającego o zaistniałym wypadku lub zaginięciu osoby oraz o innych zdarzeniach nadzwyczajnych mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo osób.

Art. 5.1. Zapewnienie warunków bezpieczeństwa w górach polega w szczególności na:

- 1) udostępnieniu, oznakowaniu i zabezpieczeniu terenów, obiektów i urządzeń służących do uprawiania rekreacji ruchowej, turystyki i sportu;
- 2) zapewnieniu warunków do organizowania pomocy oraz ratowania osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia, podmiotom o których mowa w art. 6;
- 3) określeniu i upowszechnieniu zasad korzystania z danego terenu, obiektu i urządzenia;
- 4) informowaniu i ostrzeganiu o warunkach pogodowych oraz zagrożeniu lawinowym, powodujących utrudnienia i zagrożenia dla zdrowia i życia osób;
- 5) prowadzeniu działalności profilaktycznej i edukacyjnej dotyczącej bezpieczeństwa w górach.

2. Za zapewnienie warunków bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1, odpowiada na terenie parku narodowego lub krajobrazowego położonego na obszarze gór – dyrektor parku; na terenie na którym prowadzona jest działalność w zakresie rekreacji ruchowej, sportu i turystyki – osoba fizyczna lub prawna, która prowadzi działalność; na pozostałym obszarze gór – właściwy miejscowo starosta.

Art. 6. 1. Ratownictwo górskie należy w szczególności do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, zwanego dalej „GOPR”, oraz Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowia Ratunkowego, zwanego dalej „TOPR” - specjalistycznych stowarzyszeń o zasięgu ogólnokrajowym.

2. Inne niż GOPR i TOPR społeczne organizacje ratownicze mogą prowadzić działalność z zakresu ratownictwa górskiego po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) obszar gór, na którym ma być prowadzona działalność ratownicza, nie jest wystarczająco zabezpieczony przez podmioty wymienione w ust. 1 albo podmioty te nie są w stanie go zabezpieczyć;
- 2) posiadają kadre ratowników górskich z uprawnieniami specjalistycznymi zweryfikowanymi przez podmioty wymienione w ust. 1;
- 3) posiadają siedzibę na terenie, na którym ma być prowadzona działalność z zakresu ratownictwa górskiego, własny sprzęt specjalistyczny, środki transportu i łączności;

- 4) wskażą źródła finansowania planowanej działalności;
- 5) przedstawią opinie wojewody i starosty, właściwych ze względu na obszar, na którym ma być prowadzona działalność ratownicza, co do celowości jej prowadzenia, a w przypadku prowadzenia działalności ratowniczej na obszarze parku narodowego lub krajobrazowego – także opinię dyrektora parku;
- 6) przedstawią opinię GOPR lub TOPR w zakresie spełniania warunków, o których mowa w pkt 1 – 3.

Art. 7. 1. W ramach ratownictwa górskiego podejmowane są działania ratownicze, polegające w szczególności na:

- 1) przyjęciu zgłoszenia o wypadku;
- 2) dotarciu na miejsce wypadku z wyposażeniem ratowniczym odpowiednim do warunków terenowych i rodzaju wypadku;
- 3) udzielaniu co najmniej kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 4) zabezpieczeniu i ewakuacji osób z terenów stanowiących zagrożenie dla życia i zdrowia osób przebywających w górach;
- 5) transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach do możliwie najbliższej jednostki systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 237, poz. 1653);
- 6) poszukiwaniu osób zaginionych w górach.

2. Ponadto w ramach ratownictwa górskiego odbywa się transportowanie zwłok z obszaru gór.

3. Działania ratownicze, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i pkt 4 – 6 oraz w ust. 2 mogą być prowadzone także z użyciem śmigłowca.

Art. 8.1. Podmioty, o których mowa w art. 6:

- 1) kierują, koordynują i bezpośrednio prowadzą działania ratownicze w ramach ratownictwa górskiego;
- 2) organizują i prowadzą szkolenia ratowników górskich i narciarskich oraz psów lawinowych;
- 3) wydają opinie o warunkach bezpieczeństwa na zorganizowanym terenie narciarskim, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22;
- 4) prowadzą działalność profilaktyczną i edukacyjną dotyczącą bezpieczeństwa w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich;
- 5) prowadzą rejestr podejmowanych działań ratowniczych.

2. Ponadto podmioty, o których mowa w ust. 1 mogą:

- 1) prowadzić ewakuację z urządzeń linowych przeznaczonych do transportu osób;
- 2) zabezpieczać imprezy sportowe, o których mowa w art. 21 ust. 1;
- 3) wydawać opinie dotyczące warunków bezpieczeństwa osób uprawiających

rekreację ruchową, sport i turystykę w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich;

- 4) stwierdzać zagrożenia w zakresie bezpieczeństwa osób w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich oraz występować do zarządców tych terenów i do organizatorów imprez sportowych, o których mowa w art. 21 ust. 1 z wnioskiem o usunięcie stwierdzonych zagrożeń;
- 5) brać udział w działaniach ratowniczych poza obszarem gór na wezwanie właściwych służb.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko poszkodowanego;
- 2) rodzaj doznanego urazu;
- 3) rodzaj udzielonej pomocy;
- 4) imię i nazwisko ratowników górskich udzielających pomocy.

Art. 9. Podmioty, o których mowa w art. 6 współpracują i w czasie prowadzenia działań ratowniczych mogą korzystać z pomocy, w szczególności:

- 1) publicznych zakładów opieki zdrowotnej;
- 2) służb podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 3) administracji lasów państwowych oraz parków narodowych i krajobrazowych.

Art. 10.1. Z chwilą stwierdzenia zagrożeń nadzwyczajnych w zakresie bezpieczeństwa osób w górach lub na zorganizowanych terenach narciarskich w szczególności takich jak wyjątkowo gwałtowne zjawiska atmosferyczne i skutki tych zjawisk, katastrofy w ruchu powietrznym i lądowym przedstawiciele podmiotów, o których mowa w art. 6 mogą:

- 1) skierować wniosek do zarządzającego danym obszarem, obiektem lub urządzeniem o wstrzymanie eksploatacji obiektu i urządzenia lub zamknięcie obszaru dla ruchu osób do czasu ustąpienia lub usunięcia zagrożeń nadzwyczajnych;
- 2) wydawać zalecenia dla osób uprawiających rekreację ruchową, sport i turystykę w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

2. Wniosek wydany ustnie powinien zostać potwierdzony na piśmie i powinien zawierać określenie rodzaju zagrożenia nadzwyczajnego i imię i nazwisko osoby występującej z wnioskiem. Odwołanie wstrzymania eksploatacji lub zamknięcia terenu następuje w formie pisemnej.

Art. 11. 1. Zadania z zakresu ratownictwa górskiego dofinansowane są przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych w ramach dotacji celowych przyznawanych z części budżetu państwa, której jest dysponentem.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, udzielane są w szczególności na:

- 1) organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach;
- 2) zapewnienie gotowości alarmowej ratowników oraz utrzymanie bazy

ratowniczej i eksploatację sprzętu;

- 3) finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji i zakupów inwestycyjnych dla potrzeb ratownictwa górskiego;
- 4) edukację i profilaktykę w zakresie bezpieczeństwa w górach.

3. Dotacje, o których mowa w ust. 1, udzielane są z pominięciem otwartego konkursu ofert.

4. Jednostki samorządu terytorialnego mogą przekazywać podmiotom, o których mowa w art. 6 środki pieniężne w formie dotacji podmiotowej. Przepis art. 131 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, Nr 169, poz. 1420, z późn. zm.³⁾) stosuje się odpowiednio.

Art. 12.1. Za zapewnienie warunków bezpieczeństwa osób uprawiających rekreację ruchową, sport i turystykę na zorganizowanych terenach narciarskich odpowiadają zarządzający tymi terenami.

2. Zapewnienie warunków bezpieczeństwa na terenach, o których mowa w ust. 1 polega w szczególności na:

- 1) odpowiednim przygotowaniu, oznakowaniu, zabezpieczeniu terenów, obiektów i urządzeń służących do uprawiania narciarstwa i snowboardingu oraz bieżącą kontrolę stanu zabezpieczeń, oznaczeń i warunków narciarskich;
- 2) posiadaniu opinii o warunkach bezpieczeństwa na zorganizowanym terenie narciarskim, wydanej przez podmioty, o których mowa w art. 6;
- 3) zapewnieniu pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia;
- 4) określeniu i upowszechnieniu zasad korzystania z danego terenu, obiektu i urządzenia;
- 5) informowaniu o panujących warunkach narciarskich;
- 6) prowadzeniu działalności profilaktycznej i edukacyjnej dotyczącej bezpieczeństwa podczas uprawiania narciarstwa.

Art. 13. Zarządzający zorganizowanym terenem narciarskim organizuje i finansuje działania ratownicze na tym terenie.

Art. 14. W ramach ratownictwa narciarskiego podejmowane są działania ratownicze, polegające w szczególności na:

- 1) przyjęciu zgłoszenia o wypadku narciarskim przez ratownika narciarskiego odpowiedzialnego za ratownictwo w zorganizowanym terenie narciarskim;
- 2) dotarciu na miejsce wypadku narciarskiego z wyposażeniem ratowniczym odpowiednim do warunków terenowych i rodzaju wypadku;
- 3) oznaczeniu i zabezpieczeniu miejsca wypadku;
- 4) udzielaniu co najmniej kwalifikowanej pierwszej pomocy;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708 Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381, Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791, Nr 140, poz. 984, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, Nr 209, poz. 1317 i Nr 216, poz. 1370.

- 5) transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w zorganizowanych terenach narciarskich do miejsca gdzie dalszy transport mogą przejąć jednostki systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

Art. 15.1. Działania ratownicze na zorganizowanych terenach narciarskich może podejmować ratownik narciarski.

2. Zarządzający, w drodze umowy, może zlecić organizowanie, kierowanie i koordynowanie działań ratowniczych podmiotom, o których mowa w art. 6.

Art.16.1. Zarządca zorganizowanych terenów narciarskich jest zobowiązany do prowadzenia rejestru wypadków na tych terenach.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko poszkodowanego;
- 2) rodzaj doznanego urazu;
- 3) rodzaj udzielonej pomocy;
- 4) imię i nazwisko ratowników udzielających pomocy.

3. Zarządca zorganizowanych terenów narciarskich przekazuje kopię rejestru wypadków do podmiotu, który wydał opinię, o której mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2 w terminie do 30 czerwca każdego roku.

Art. 17. 1. Pracodawca jest obowiązany zwolnić od pracy pracownika będącego ratownikiem górskim na czas niezbędny do uczestniczenia w działaniach ratowniczych i do wypoczynku koniecznego po ich zakończeniu.

2. Zwolnienie pracownika od pracy w razie konieczności udziału w działaniach ratowniczych następuje w trybie przyjętym przez dany podmiot, o którym mowa w art. 6. Czas koniecznego wypoczynku pracownika po zakończeniu działań ratowniczych ustala osoba, która nimi kierowała.

Art. 18. 1. Ratownik górski i ratownik narciarski przy wykonywaniu działań ratowniczych korzysta z ochrony przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁴⁾), dla funkcjonariuszy publicznych.

2. Ratownik górski i ratownik narciarski może poświęcić dobra osobiste innej osoby, inne niż życie lub zdrowie, a także dobra majątkowe w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla ratowania życia lub zdrowia osoby, która uległa wypadkowi w górach lub na zorganizowanych terenach narciarskich.

Art. 19. Przy wykonywaniu działań ratowniczych ratownik górski oraz ratownik narciarski ma prawo korzystać z urządzeń przeznaczonych do transportu osób w górach i na

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493 oraz z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Dz. U. Nr 218, poz. 1592 i Dz. U. Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080, Nr 192, poz. 1378, Nr 214, poz. 1344.

zorganizowanych terenach narciarskich bezpłatnie i poza kolejnością.

Art. 20.1. Za prowadzenie obserwacji i pomiarów, opracowywanie prognoz i ekspertyz oraz opracowywanie komunikatu lawinowego odpowiada Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, we współpracy z GOPR i TOPR, stosownie do ich terenu działania.

2. Komunikat lawinowy powinien określać stopień zagrożenia lawinowego, stabilność pokrywy śnieżnej, prawdopodobieństwo samoistnego i mechanicznego wyzwolenia lawiny, zalecenia dla ruchu osób.

3. Treść komunikatu lawinowego przekazywana jest do właściwych miejscowo dyrektorów parków narodowych i krajobrazowych, którzy przekazują go do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty.

Art. 21.1. Organizator imprezy sportowej w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich nie będącej masową imprezą sportową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr, poz.) zobowiązany jest zgłosić podmiotom określonym w art. 6 ust. 1 na co najmniej 7 dni przed terminem rozpoczęcia imprezy o jej organizacji.

2. W zgłoszeniu należy określić:

- 1) organizatora imprezy;
- 2) rodzaj, termin i czas trwania imprezy;
- 3) miejsce imprezy;
- 4) przewidywaną liczbę uczestników.

3. Zakres i sposób zabezpieczenia imprezy ustalają podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 1., w porozumieniu z jej organizatorem.

Art. 22. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) rodzaje terenów, obiektów i urządzeń w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich;
- 2) zasady zagospodarowania, udostępniania, oznakowania, zabezpieczania i korzystania z terenów, obiektów i urządzeń w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich;
- 3) warunki do organizowania pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach lub na zorganizowanych terenach narciarskich;
- 4) stopnie zagrożenia lawinowego;
- 5) wzory znaków nakazu, zakazu i informacyjnych stosowanych do oznakowania w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich;

mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i udzielania pomocy osobom przebywającym w górach oraz na zorganizowanych terenach narciarskich, uprawiających tam rekreację ruchową, turystykę i sport.

Art. 23. 1. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej w okresie 2 lat od wejścia w życie ustawy zorganizuje służbę lawinową Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej.

2. Do czasu zorganizowania służby lawinowej Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej, GOPR i TOPR opracowują komunikat lawinowy zawierający stopień zagrożenia

lawinowego współdziałając w tym zakresie z Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej.

3. Ustalenia, o których mowa w ust. 2, są niezwłocznie przekazywane do właściwego miejscowo dyrektora parku narodowego lub krajobrazowego, który treść komunikatu lawinowego podaje do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

Art. 24. W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1675 oraz z 2008 r. Nr 195, poz. 1200) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 54:

- a) uchyla się ust. 1,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, a także obowiązki osób prawnych i fizycznych, o których mowa w ust. 2. oraz szczegółowy zakres obowiązków i uprawnień specjalistycznej organizacji ratowniczej, o której mowa w art. 55 ust. 2, warunki ich wykonywania przez inne organizacje ratownicze, a także rodzaj i wysokość świadczeń przysługujących ratownikom wodnym w związku z udziałem w akcji ratowniczej mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i udzielania pomocy osobom pływającym, kąpiącym się i uprawiającym sporty wodne.“;

2) w art. 55 uchyla się ust. 1 i 3.

Art. 25. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 237, poz. 1653) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15.1. Jednostkami współpracującymi z systemem są służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, w szczególności: jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej, jednostki ochrony przeciwpożarowej włączone do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, podmioty, o których mowa w art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1675 oraz z 2008 r. Nr 195, poz. 1200), podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia o ratownictwie i bezpieczeństwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. Nr), inne jednostki organizacyjne służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej.”

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.